

La taronja de la discòrdia

La pròxima campanya citrícola podria ser regulada per ordre ministerial. Enguany, el motiu de les baralles és el control sobre el Comitè d'Exportació de Cítrics, òrgan que decideix les tones i els productors que poden vendre taronges a Europa.

Remei Blasco

Un mes abans que s'iniciï la campanya d'exportació de cítrics, ningú n'ha dissenyat encara les directrius a seguir. El sector, que implica productors, comerciants i govern central, està ben dividit. La lluita per controlar el Comitè per a l'Exportació de Cítrics és, com cada any per aquestes dates, aferrissada. Mentre els exportadors volen mantenir el Comitè tal com està, els productors demanen una major presència i l'homologació amb la legislació europea. L'administració, lluny de presentar cap alternativa, assegura que la campanya d'exportació de cítrics 88-89 podria regular-se per ordre ministerial si no s'arriba a cap acord abans del setembre.

Mil tones, un vot

La composició i el funcionament de la màxima autoritat citrícola, el Comitè per a la Gestió de l'Exportació, respon a un decret del règim franquista del 1972. D'aleshores ençà només s'ha

produït una modificació: els sindicats agraris aconsegueixen formar part del Comitè gràcies a la democràcia. Però es tractava i es tracta d'una presència merament testimonial, enfront de 500 exportadors, hi ha 5 sindicats, i per cada mil tones es té dret a un vot.

Fet el còmput, és evident qui guanya la batalla. Els comerciants controlen l'exportació de cítrics amb el consentiment dels ministeris d'Economia i Agricultura. Els productors, cansats de repetir que cal reestructurar el Comitè, i amb l'ajuda de les cooperatives, han creat una comissió alternativa que denunciarà, davant la Comunitat Econòmica Europea (CEE), les irregularitats de l'organisme exportador.

Una clàusula del Tractat d'Adhesió de l'estat espanyol a la CEE preveia que, en un termini de tres anys, el Comitè fóra interprofessional. La presència de l'administració, doncs, havia de quedar reduïda a l'assessorament. Calia posar fi a la prebenda del dret a veto. A hores d'ara cap d'aquestes exigències s'ha complert, i tot fa pensar que l'estat espanyol assumirà la presi-

«El comitè haurà de representar comerciants i productors».

dència de la CEE, el gener de 1989, sense haver homologat el sistema d'exportació citrícola.

Governos autonòmics

L'exportació de cítrics és competència del govern central, però les conselleries d'Agricultura del País Valencià, Catalunya, Múrcia i Andalusia (representades al comitè) hi estan implicades després que els sindicats agraris han demanat la seua ajuda per a fer front a la ineficàcia dels ministeris d'Agricultura i Economia per abordar la reestructuració del Comitè exportador. De moment, les vacances dels polítics han impedit saber-ne les reaccions. A Madrid contesten amb un «no estem autoritzats per a fer declaracions»; al Comitè, president i director general es troben il·localitzables i, ara per ara, només sindicats i cooperatives estudien el futur de la campanya citrícola.

El secretari general de la Unió de Llauradors i Ramaders del País Valencià, Joan Ramon Peris, ha declarat a EL TEMPS que «l'administració haurà d'escoltar les queixes dels productors abans de crear el comitè interprofessional perquè, altrament, naixeria ferit de mort. El nou organisme ha de representar, paritàriament, els comerciants i els productors».

El començament de la campanya d'exportació és imminent i res fa pensar en una solució consensuada. La contingentació del mercat, que el sector de cítrics viu any rere any, podria posar en perill les collites dels petits productors si l'administració no transigeix amb les peticions dels sindicats. Unes peticions que, al cap i a la fi, només demanen l'homologació amb l'Europa agrària. □

